Journal of Interdisciplinary Cultural Studies
JICS 2025, 1: 39-56
DOI: 10.29329/almamater.2025.1286.3

Tarihi Coğrafyada Araştırma Yöntemleri ve Türkiye'deki Durum: Aktörler Üzerinden Bir Değerlendirme*

İlker Yiğit[1]

Öz

Ortaya çıktığı andan itibaren farklı araştırma gündemi ve yöntemlerine sahip olduğu görülen tarihi coğrafya başta coğrafya disiplini olmak üzere diğer disiplinlerde cereyan eden gelişme ve değişimlere kayıtsız kalmamıştır. Belirli zaman ve zeminlerde bilimsel araştırma süreçlerindeki tartışmalarda, geliştirilen yöntem ve tekniklerden etkilenmiştir. Bu durum tarihi coğrafyacıların ürettikleri eserlere yansımıştır. Tarihi coğrafya alanında yapılan araştırmaların Bassin ve Berdoulay (2004) tarafından üç döneme ayrılarak değerlendirildiği görülür. 1900'lere kadar olan dönem ki bu zaman dilimi 1700'lerde başlayan ve uzun erimli klasik coğrafya dönemi olarak kabul edilir. İkincisi ise 1900-1950 arası dönem, üçüncüsü ise 1950'den başlayıp günümüze kadar olan süreçtir ki bu dönem çok daha hareketli ve dinamik bir yapıya sahiptir. Bu çalışma kapsamında da bahse konu tasnif üzerinde bazı kronolojik değişiklikler yapılarak, tarihi coğrafya gündemi ve yöntemleri ele alınmıştır. Öncelikle tarihi coğrafya araştırma yöntemleri izah edilmiş, sonrasında da Türkiye'deki tarihi coğrafyacıların takip ettikleri yöntemler bakımından uluslararası tarihi coğrafya araştırmalarında nerede konumlandıklarına ilişkin değerlendirmelerde bulunulmuştur. Sonuçta Türkiye'deki aktörlerin bölgesel coğrafya (idiografik) bakış açısı, geçmiş mekanın yeniden inşası, kaynak tanıtımı ve kullanımı, tarihi coğrafyanın teorik yapısına ilişkin eserler kaleme almak suretiyle Bassin ve Berdoulay (2004) tarafından belirtilen 1900-1950 yılları arasındaki tarihi coğrafya araştırma yöntemlerine büyük ölçüde karşılık gelen çalışmalar yaptığı tespit edilmiştir.

Anahtar kelimeler: Tarihi coğrafya, araştırma yöntemleri, araştırma gündemi, yöntem, teknik.

Abstract

The field of historical geography, which has had different research agendas and methodologies since its emergence, has not remained indifferent to the developments and changes occurring in other disciplines, particularly within the discipline of geography. At various times and in different contexts, it has been influenced by debates in scientific research processes as well as by newly developed methods and techniques. This situation has been reflected in the works produced by historical geographers. Research in the field of historical geography has been classified into three periods by Bassin and Berdoulay (2004). The first period extends until the 1900s, encompassing

[1] Doç. Dr. Marmara Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Coğrafya Bölümü-İstanbul/Türkiye, ilker.yigit@marmara.edu.tr

*Bu çalışma "3. İstanbul Coğrafya Kongresi"nde 21-24 Haziran 2023 tarihinde sunulan bildirinin gözden geçirilmiş tam metnidir. Bu çalışmanın temel hedefi Cumhuriyet'in 100. yılında Türkiye'deki tarihi coğrafya pratiğini aktörler üzerinden değerlendirmek olduğu için sempozyum tarihindeki verilere sadık kalınmıştır.

How to cite this article: Yiğit, İ. (2025). Tarihi Coğrafyada Araştırma Yöntemleri ve Türkiye'deki Durum: Aktörler Üzerinden Bir Değerlendirme. In: *Journal of Interdisciplinary Cultural Studies 2:1*, 39-56.
Submitted: 07.11.2024
Accepted: 12.01.2025

This article is licensed under CC BY-NC 4.0

the classical geography period that began in the 1700s and is considered long-term. The second period covers the years between 1900 and 1950, while the third period begins in 1950 and continues to the present, characterized by a much more dynamic and fluid structure. Within the scope of this study, some chronological modifications have been made to the aforementioned classification, and the agenda and methodologies of historical geography have been examined. Initially, the research methods of historical geography have been explained, followed by an assessment of where Turkish historical geographers stand within the scope of international historical geography research based on the methodologies they follow. Ultimately, it has been determined that scholars in Turkey have produced studies that largely correspond to the historical geography research methods identified by Bassin and Berdoulay (2004) for the period between 1900 and 1950. This has been achieved through approaches such as the regional geography (idiographic) perspective, the reconstruction of past spaces, the introduction and use of sources, and theoretical works on the structure of historical geography.

Keywords: Historical geography, research methods, research agenda, method, technique.

Extended Abstract

Research Methods in Historical Geography and the Situation in Türkiye: An Evaluation Through Actors

Historical geography is increasingly becoming a field of interest in Türkiye. In addition to the growing number of researchers entering the discipline, significant progress has been made in this specialization over the last 15–20 years, both in textbooks and research studies. Like any discipline or area of expertise, the evolution of historical geography should be periodically assessed through its actors and works. Such evaluations serve as both a reflection and a guide for those who wish to enter the field.

This study aims to evaluate the state of historical geography in Türkiye and determine where it stands within the global practice by examining research methods and the academic practices of key Turkish actors in the field. Three prominent actors—Osman Gümüşçü, Mehmet Bayartan, and İlker Yiğit—were chosen to assess the historical geography research methods employed in Türkiye. The primary criterion for their selection was their continuation of academic studies in historical geography, both during and after their doctoral research.

These researchers have contributed significantly to the field, not only through their individual research but also by supervising theses that bring new researchers into historical geography. They have shared their knowledge and experience by producing textbooks covering the nature of historical geography, its research methods, and techniques, thus striving to transfer developments in the international literature to Türkiye. Consequently, these three scholars stand out for their efforts to promote and enhance the understanding of historical geography through undergraduate and graduate courses, the researchers they mentor, and the publications they produce.

All these efforts are expected to bear fruit in the near future, paving the way for the growth and representation of the field with more contributors. Ultimately, these researchers will further fortify Türkiye's position in the global scientific community by conducting historical geography studies at both national and international levels.

When examining the application of historical geography research methods in Türkiye, it becomes evident that they align with the period from 1900 to 1950 as outlined by Bassin and

Berdoulay (2004). Notably, historical geography in Türkiye demonstrates strong representation in horizontal section approaches, genetic historical geography, and human geography. Additionally, research topics such as reconstruction, historical landscapes, and environmental interactions, which persist and are evident in various studies, play a significant role in the field.

Examples of studies focused on historical change and development include İ. Yiğit's doctoral thesis on villages that disappeared, were newly established, or underwent qualitative changes, along with his subsequent publications; M. Bayartan's study titled *"*The Building Blocks of Kütahya City from the Ottoman Period to Today: Neighborhoods*"*; and O. Gümüşçü's research *"*Public Health in Türkiye During the Transition from the Ottoman Empire to the Republic and the Early Republican Years.*"*

In the context of human geography as historical geography, the works of these actors on cities, settlements (O. Gümüşçü. 2019. *"*The Turkish Settlement System*"* and M. Bayartan, 2015. *"*A Neighborhood as an Administrative Unit in Ottoman Cities*"*), population (İ. Yiğit. 2020. "Population in Burdur and Surrounding Districts (1834)"), economy (M. Bayartan. 2008. "Geographical Distribution of Ottoman Mines in the 19th Century"), industry (İ. Yiğit and Z. Ç. Yazgan. 2021. "Mills as Industrial Enterprises During the Ottoman Era: The Case of Tosya District, 1578–1579"), and agriculture (İ. Yiğit and C. Yücedağ. 2020. "Agricultural Product Diversity in 19th-Century Anatolia") provide a rich collection of examples.

The horizontal section approach is also employed in historical geography studies conducted in Türkiye. Examples include O. Gümüşçü's works on 16th-century Larende (Karaman) district settlements and population (*"*Deforestation in Sixteenth-Century Anatolia: The Case of Hüdavendigar Province*"*), Bayartan's studies on the historical geography of Kütahya city in the 19th century, and İ. Yiğit's publications on the human and economic geography of Beyşehir during the 19th century, along with studies on the evolution of settlements such as Manisa and Konya over the centuries.

In conclusion, Turkish researchers have produced works on regional geography (idiographic approaches), the reconstruction of past spaces, source presentation and utilization, and the theoretical structure of historical geography. These efforts largely align with the research methods of historical geography from 1900 to 1950. However, it is important to acknowledge that there is still a long way to go in terms of representation and practice in the developing field of historical geography in Türkiye.

Furthermore, given the emergence of multi-paradigm geographical practices since the mid-20th century, historical geography research in Türkiye must also adapt to contemporary research methods observed globally. Understanding, practicing, and, most importantly, introducing new researchers to this dimension of historical geography is a critical responsibility of the field's actors. Their role is to provide guidance, support, and encouragement to the next generation of researchers.

1. Giriş

Tarihi coğrafya, ülkemizde günden güne daha fazla kişinin ilgi duyduğu bir alan olarak karşımıza çıkmaktadır. Tarihi coğrafya sahasına giderek daha fazla araştırmacının girmesinin yanı sıra gerek ders kitapları ve gerekse araştırma eserler olmak üzere ülkemizde bu uzmanlık alanında son 15-20 senede ciddi ilerlemeler kat edildiği söylenebilir. Tabi ki bu ilerlemelerin böyle değerlendirilmesinde daha öncesinde büyük ölçüde ihmal edilmişliğin, nerdeyse yok mesabesinde olmanın da etkili olduğu belirtilmelidir. Zira tarihi coğrafyanın bilimsel sistematikteki yerinden, dünyada ve ülkemizde tarihi coğrafyanın durumu, tarihi coğrafyanın kaynakları, tarihi coğrafyada temel kavramlar, araştırma yöntem ve tekniklerine ve bunların çeşitli saha ve kaynaklar üzerinde uygulama örneklerine varıncaya değin önemli çalışmalar nispeten yakın zamanlarda ortaya konmuş ve konmaya devam edilmektedir. Bu tür olumlu gelişmeler bir taraftan devam ederken tüm bunları dikkate almayan (belki de yazılanları hiç okumadan) bazı çalışmalar da ortaya çıkabilmektedir. Bu durumun başlıca sakıncaları ise tarihi coğrafyanın kötü temsili, zaman ve emek israfı olarak belirtilebilir.

Her disiplin ya da uzmanlık alanında çalışmaların nereden nereye geldiği gerek aktörler gerekse eserler üzerinden belirli aralıklar dahilinde ele alınmalıdır. Zira bu hem bir muhasebe hem de ilgili sahaya girecek kişiler için bir rehber niteliği taşıyacaktır. İlk defa bir alana giren kişi ya da kişilerin ilgili uzmanlık alanı ile ilgili kimleri öncelikle takip etmesi (etmemesi ya da temkinli yaklaşması) gerektiğini ancak bu tür değerlendirme yazılarından öğrenebilecektir. Böylesi değerlendirmeler sahaya yeni girecek araştırmacılar kadar ilgili disiplinin ya da uzmanlık alanının tarihselliği bağlamında da ayrıca önemlidir. Bu noktadan hareketle eldeki çalışmada tarihi coğrafya araştırma yöntemleri ve Türkiye'deki aktörlerin bilim pratiklerine eğilerek dünyadaki tarihi coğrafya yapma sürecinin neresinde olduğumuzu ortaya koymak amaçlanmıştır. Burada bir konuya da açıklık getirilmelidir. Türkiye'de tarihi coğrafyanın gelişim sürecine ilişkin eserlere bakıldığında daha çok isimle karşılaşılır. Hayatının bir döneminde tarihi coğrafyayı merak etmiş, burada da bir ya da birkaç yazım olsun diyerek makale vb. kaleme almış ya da ele aldığı konuyu tarihsel boyutu ile ele aldığı için eserinde tarihi coğrafya değerlendirmeleri yer alan kişiler de olmak üzere daha fazla isimden söz etmek mümkün olabilir. Bunlardan bir kısmı eserine tarihi coğrafya başlığını verirken bir kısmı ise eserinin ne başlığı ne de içeriğinde tarihi coğrafyaya ilişkin hiçbir bilgiye yer vermeden ortaya konmuştur. Zaman elbette en iyi şekilde hükmünü icra edecek ve kimin doğru bir şekilde tarihi coğrafya yapıp yapmadığı yapılacak çalışmalar sayesinde eleştirel bir perspektif ile ortaya konacaktır.

Bu çalışmada, üç aktör belirlenerek Türkiye'deki tarihi coğrafya araştırma yöntemi değerlendirilmiştir. Bu kişilerin aktör olarak belirlenmesinde ise doktora tezleri ve doktora (sırası ve) sonrası akademik çalışmalarını tarihi coğrafya sahasında sürdürmüş olmaları temel ölçüt olarak dikkate alınmıştır. Bu kişiler lisansüstü eğitimde yönettikleri tezler ile yeni araştırmacıların da bu sahaya girmesi için emek vermektedir. Bireysel araştırmalarının yanında tarihi coğrafyanın ne olup olmadığı, araştırma yöntem ve tekniklerine varıncaya değin ders kitapları üreterek bilgi ve tecrübelerini paylaşarak uluslararası literatürdeki gelişmeleri ülkemize transferini de gerçekleştirmeye çabalamaktadır. Dolayısıyla burada yer alan üç isim tarihi coğrafyacı kimliğiyle lisans ve lisansüstü düzeyde verdikleri dersler, yetiştirdikleri araştırmacılar ve ürettikleri yayınlar ile tarihi coğrafyanın doğru anlaşılmasına ve tanınmasına hizmet etmek suretiyle ön plana çıkmaktadır. Elbette tüm bu gayretler önümüzdeki süreçte meyvesini verecek, çok daha fazla aktörle bu alanın gelişmesi ve temsili mümkün olabilecektir.

Nihayetinde ise bu araştırmacılar ulusal ve uluslararası alanda tarihi coğrafya çalışmaları gerçekleştirerek ülkemizin bilim dünyasındaki yerini daha da tahkim edeceklerdir.

Aşağıdaki başlıklarda öncelikle tarihi coğrafya araştırma yöntemlerine değinildikten sonra Türkiye'deki durum Osman Gümüşçü, Mehmet Bayartan ve İlker Yiğit'in akademik faaliyetleri üzerinden ele alınıp değerlendirilmiştir. Araştırmacılara ilişkin bilgiler çalıştıkları üniversitelerin akademik bilgi sistemleri, YÖK Akademik ve YÖK Tez Merkezi'nden temin edilmiştir. Elde edilen bilgiler mümkün olduğu kadar sayısal hale getirilerek elde edilen rakamlardan kelime bulutları üretilmiştir. Bu da analiz ve değerlendirmelerimizi kolaylaştırmıştır. Çalışma sonuç ve değerlendirme başlığı ile son bulmaktadır.

2. Tarihi Coğrafyada Araştırma Yöntemleri

Araştırmacılar bilimsel gerçekliğe ulaşmak için belirli yolları/aşamaları takip ederler ki buna genel manada yöntem ismi verilir. Yöntem, sistematik bir biçimde düşünmeyi, bilgi edinmede belirli kural ve yollardan bir düzen içerisinde yararlanmayı; bunu daha güvenilir ve verimli kılmak için gerekli alet ve teknikleri bulup kullanmayı ve geliştirmeyi ifade eder (Türkdoğan, 1989: 209). Araştırmacılar bilimsel bir çalışma yaparken belirli adımları takip eder ve sistematik bir yol izler. Olay ve olguları betimlemeye, anlamaya, açıklamaya ve tahmin etmeye çalışırlar (Arı, 2014: 2). Gerek sosyal ve gerekse fiziki dünyaya ait yapılan araştırmalar geçmişteki ve bugünkü duruma ilişkin bilgi sahibi olmamızı sağlar. Elde edilen geçmişe ait tecrübeler ve halihazırda içinde bulunulan durumdan/işleyişten hareketle, geleceğe ilişkin birtakım kestirimlerde de bulunulmasını da sağlar (Gümüşçü ve Yiğit, 2023: 341).

Tarihi coğrafya, ortaya çıktığı andan itibaren farklı araştırma gündem ve yöntemlerine sahip olmuştur. Başta coğrafya disiplininin kurumsallaşması sürecinde olmak üzere, diğer disiplinlerde cereyan eden gelişme ve değişimlere tarihi coğrafyacılar da kayıtsız kalmamıştır. Nitekim tarihi coğrafyacılar, bilimsel araştırma süreçlerindeki tartışmalardan, geliştirilen yöntem ve tekniklerden etkilenerek çalışmalarında kullanmışlardır (Gümüşçü ve Yiğit, 2023: 343). Tarihi coğrafyada araştırma yöntemleri H. Jager (1969), R. M. Newcomb, (1969) ve M. Bassin ve V. Berdoulay, (2004) gibi araştırmacılar tarafından değerlendirildiği görülmektedir. Burada Türkiye'deki durumu açıklayıcı olması bakımından Bassin ve V. Berdoulay, (2004) tarafından gerçekleştirilen tasnif kullanılacaktır. 1700-1900 arası dönem: 1700'lerde tarihi coğrafyanın doğuşundan itibaren uzun bir süre araştırma yöntemleri bağlamında pek gelişme olmamıştır. Asrın sonlarına doğru kıpırdanmalar başlamış ve 1900-1950 arasında ise ciddi bir değişim ve dönüşüm yaşanmıştır. 1950 sonrası dönem ise oldukça dinamik ve çeşitliliğin fazla olduğu bir zaman dilimine karşılık gelir. Biz burada Türkiye'deki tarihi coğrafya pratiğini yeterince kapsaması hasebiyle ilk iki dönemdeki araştırma yöntemlerine yer vereceğiz. Zira ilerleyen sayfalarda görüleceği üzere bu iki dönemdeki yöntemlerin, benimsenen yaklaşımların temsili Türkiye'deki tarihi coğrafya araştırmalarında izlenebilmektedir.

M. Bassin ve V. Berdoulay, (2004) "Historical Geography: Locating Time in the Spaces of Modernity" başlıklı çalışmalarında 1900'lere kadar olan süreçte tarihi coğrafya araştırmalarında etkisi sonraki dönemlerdeki evrimi boyunca da izlenebilecek olan üç erken araştırma yönteminden (yeniden inşa, tarihi peyzaj ve çevresel etkileşim) söz etmektedir: Belirtilen yıllarda en yaygın olan yöntemlerden ilkini, geçmiş peyzajların etkin bir şekilde "**yeniden inşa**"sı oluşturur ki bu da geçmişte belirli bir zamanda bir bölgenin coğrafyasının karmaşık

ancak ampirik bir tasvirini gerçekleştirir. Tarihi coğrafya araştırma yöntemlerinden ikincisini ise tarihi peyzajın ortaya çıkarılmasıdır. Özellikle Almanya'da "Landschaftskunde" veya "peyzaj" biliminin ortaya çıkmasıyla ilişkilendirilen "**tarihi peyzaj**" kavramı bir yanda romantizmden, diğer yanda XIX. yüzyıl doğa bilimlerindeki gelişmelerden güçlü bir şekilde etkilenmiştir. Bu yaklaşımda peyzajın evrimsel ve organik bir varlık olarak niteliklerinin açığa çıkarılması esastır. Üçüncü araştırma yöntemi ise insanın sosyal gelişiminin bir yönü olarak geniş çapta "**çevresel etkileşim**" olarak adlandırılabilecek hususla ilgilidir. XIX. yüzyılda coğrafya içinde toplumun doğal ortamla olan ilişkisi her zaman merkezi bir konumda yer almıştır. Bu konudaki öğretiler, tarih bilimi için de son derece önemli ve etkili olmuştur. En önemlisi, bu etki insanlığın tarihsel gelişiminin ana hatlarının, bu gelişmenin gerçekleştiği alanların fiziksel ve biyo-coğrafi koşulları tarafından yönlendirildiğini, aslında etkili bir şekilde belirlendiğini iddia eden determinist paradigmaya dönüşmüştür (Bassin ve Berdoulay, 2004: 65-66; Gümüşçü ve Yiğit, 2023: 343-346).

1900-1950 arası dönemde tarihi coğrafya araştırmalarında benimsenen yaklaşımlar ise Bassin ve Berdoulay, (2004) tarafından şöyle sırlanabilir: İlki "**yatay kesit yaklaşımı"** olup amaç "zaman içinde tarihsel kesitleri" incelemektir. Böylece ortaya çıkan parçaların/dilimlerin, söz konusu bölgenin veya ülkenin tarihsel kesit anında tam bir coğrafi resminin temsili hedeflenmiştir. Gilbert'in, tarihi coğrafya nedir? sorusuna verdiği aşağıdaki cevaptan kolayca anlaşılır. İkincisi "**genetik tarihi coğrafya**"dır. Tarihi coğrafyacılar dikkatlerini "genetik kültürel peyzaj"a yönlendirerek analizlerinde, Urlandschaft (ilkel peyzaj) olarak adlandırılan hipotetik bir ilkel durumdan, tarihsel değişim ve gelişim sürecine odaklanmışlardır. Bu dönemde tarihi coğrafyacıların en çok ilgilendikleri konu yerleşme coğrafyası olmuştur. Üçüncüsü "**beşeri coğrafya olarak tarihi coğrafya**"dır. Belirli bir zamanda ve yerdeki insan yerleşmesini, hareketliliğini ve mesleğinin tasviri gerçekleştirilir. Farklı dönemlerde var olan yerleşmeler, köylerin ve kasabaların lokasyonları tartışılır; nüfus dağılışı ve yoğunluğu betimlenir. Tarihi coğrafyacının araştırdığı her dönem için, yolların ve diğer ulaşım araçlarının, tarımın, sanayinin ve ticari hayatın bir analizi gerçekleştirilir (Bassin ve Berdoulay, 2004: 67-70; Gümüşçü ve Yiğit, 2023: 347-352).

3. Türkiye'deki Durumu Aktörler Üzerinden Okumak

Osman Gümüşçü, *XVI. Yüzyıl Larende (Karaman) Kazasında Yerleşme ve Nüfus* başlıklı doktora tezini 1997 yılında tamamlayarak doktor unvanını almıştır. Doktora tezi 2001 yılında Türk Tarih Kurumu tarafından basılan Gümüşçü, 2006 yılında *Tarihi Coğrafya* isimli kitabını yayınlamıştır. Bu kitap ilk defa tarihi coğrafyanın bilimsel sistematikteki yerini, temel kavramlarını, ilişkili disiplinlere varıncaya değin ele alan ve bugün tarihi coğrafyanın ülkemizde doğru anlaşılmasının ilk kilometre taşıdır. Doktora tezi ve sonrasında yaptığı akademik çalışmalar ile ülkemizde tarihi coğrafyanın en önde gelen temsilcisi olan Osman Gümüşçü'nün eserleri referans alınarak çalışma konuları bir kelime bulutuna dönüştürüldüğünde özellikle tarihi yerleşme coğrafyası, tarih atlası, coğrafya tarihi, iç göç, tarihi ulaşım coğrafyası gibi konular ön plana çıkmaktadır. Ayrıca tarihi coğrafyaya ilişkin telif eserlerinin hem kişisel kariyerinde hem de Türk coğrafyacılığında ayrı bir yeri vardır.

Şekil. 1: Bassin ve Berdoulay (2004) dönemlendirme ve tasnifine göre O. Gümüşçü'nün çalışmalarında öne çıkan temalar.

Kelime bulutundaki örüntü ile Osman Gümüşçü'nün tarihi coğrafya pratiği Bassin ve Berdoulay, (2004) tarafından belirtilen 1900-1950 arası dönemdeki tarihi coğrafya araştırmalarına karşılık gelmektedir. Özellikle "yatay kesit", "genetik tarihi coğrafya" (hususiyle de yerleşme coğrafyası), "beşeri coğrafya olarak tarihi coğrafya"ya ilişkin çalışmalar ön plana çıkmaktadır.

O. Gümüşçü'nün akademik çalışmalarının yanı sıra danışmanlığını yaptığı tezlere bakıldığında 2 doktora tezi ve 4 yüksek lisans tezi karşımıza çıkar. Yüksek lisans tezlerinin tarihi coğrafya (N. Engiz, 2019. Osmanlı kroniklerine göre Türkiye iklimi), coğrafya tarihi (E. Akaya Bozdoğan, 2019. İdrîsî'nin Nüzhetü'l-Müştâḳ Fi'ḫtirâḳı'l-Afâḳ adlı eserinin batı literatürüne göre değerlendirilmesi), arazi kullanımı (H. Kesgin, 2021. Kalecik (Ankara) ve Söke (Aydın) ilçelerinde karşılaştırmalı arazi kullanımı ve planlama önerileri) ve sosyal bilgiler eğitimi (G. Bengiç, 2008. İlköğretim 6. ve 7. sınıf öğrencilerinin öğrenme stilleri ile sosyal bilgiler dersindeki başarıları arasındaki ilişki) alanında olduğu görülmektedir. Danışmanlığı yapılan doktora tezleri (İ. Yiğit, 2018. XVI-XX. yüzyıllarda Anadolu'da kaybolan yerleşmeler: Manisa-Konya örneği; S. Top Yılmaz, 2023. Türkiye Toponimisi) ise tarihi coğrafya alanındadır. Gümüşçü'nün lisansüstü eğitimde tarihi coğrafya alanında tezler yaptırmasının yanı sıra coğrafya tarihine ilişkin de tezler yaptırmaya devam ettiği dikkati çeker.

Mehmet Bayartan, doktora derecesini *XIX. Yüzyılda Kütahya Şehrinin Tarihi Coğrafyası* başlıklı tezi ile 2003 yılında almıştır. Doktora tezi, temettuat defterleri kullanılarak hazırlanan bir tarihi coğrafya çalışma olması hasebiyle öncüdür. Doktora sonrasında tarihi şehir coğrafyasına ilişkin eserler kaleme almaya devam eden Bayartan, bu çalışmalarını bir araya getirerek *Osmanlı Şehirleri Coğrafi Araştırmalar* ismiyle yayınlamıştır. Müellifin tarihi coğrafya çalışmalarının yanı sıra çağdaş

manada şehir ve turizm konularına eğildiği de dikkatlerden kaçmamaktadır. M. Bayartan tarafından yapılan çalışmaların konuları bir kelime bulutu haline getirildiğinde en öne çıkan kelime hiç şüphesiz tarihi şehir coğrafyasıdır. Bunu çağdaş bağlamda şehir coğrafyası, tarihi ekonomik ve sosyal coğrafya, mekan, turizm, coğrafya tarihi takip eder.

Şekil. 2: Bassin ve Berdoulay (2004) dönemlendirme ve tasnifine göre M. Bayartan'ın çalışmalarında öne çıkan temalar.

M. Bayartan'ın tarihi coğrafya pratiği Bassin ve Berdoulay, (2004) tarafından ortaya konulan 1900-1950 arası dönemin özelliği olan "genetik tarihi coğrafya" (özellikle de tarihi şehir coğrafyası) ve "beşeri coğrafya olarak tarihi coğrafya"ya karşılık gelmektedir.

Danışmanlığı yapılan lisansüstü tezlere bakıldığında 10 yüksek lisans tezi bulunmakta olup bunların tamamı çağdaş coğrafya (şehir coğrafyası, siyasi coğrafya, ulaşım coğrafyası, ziraat coğrafyası) sahasındadır. Doktora tezlerine gelindiğinde ise 3 doktora tezinden 2'si tarihi coğrafya alanında (D. S. Kaya, 2019. XIX. yüzyılda Bolu şehrinin tarihi coğrafyası; M. Zayım, 2023. Antik Dönem Likya Bölgesi ve şehirlerinin coğrafi açıdan değerlendirilmesi) biri ise siyasi coğrafya (E. Kazel, 2021. Türkiye'nin siyasi coğrafyası açısından sınırlar, gümrükler ve güvenlik sorunları: Batı kara hudutlarımız) alanındadır. M. Bayartan'ın özellikle doktora tezlerinde tarihi şehir coğrafyası bağlamında tezlere danışmanlık yaptığı görülmektedir.

İlker Yiğit, 2018 yılında *XVI-XX. Yüzyıllarda Anadolu'da Kaybolan Yerleşmeler: Manisa-Konya Örneği* başlıklı tezle doktora derecesini almıştır. Yüksek lisans tezi de (Temettuat Defterlerine Göre XIX. yüzyılda Beyşehir'in Beşeri ve Ekonomik Coğrafyası, 2011) tarihi beşeri ve ekonomik coğrafya alanındadır. Doktora sırasında ve sonrasında tarihi coğrafyanın farklı alanlarında eserler kaleme alan Yiğit'in yaptığı çalışmalar konuları itibariyle bir kelime bulutuna dönüştürüldüğünde ise tarihi yerleşme coğrafyası, tarihi ulaşım coğrafyası, arşiv kaynakları/kaynak eserlerin tanıtımı ve analizi, toponimi, tarihi nüfus coğrafyası ön plana

çıkmaktadır. Ayrıca tarihi coğrafyanın teori, kaynak, araştırma yöntemlerine ilişkin çalışmalar da yapmıştır.

Şekil. 3: Bassin ve Berdoulay (2004) dönemlendirme ve tasnifine göre İ. Yiğit'in çalışmalarında öne çıkan temalar.

Bassin ve Berdoulay, (2004) tarafından yapılan dönemlendirme ve tasnife göre İ. Yiğit'in, "genetik tarihi coğrafya" (özellikle de tarihi yerleşme coğrafyası) ve "beşeri coğrafya olarak tarihi coğrafya"ya karşılık gelen çalışmalar yaptığı görülür.

İ. Yiğit üç yüksek lisans tezine danışmanlık yapmış olup bunların tamamı tarihi yerleşme ve tarihi nüfus coğrafyası (Z. Ç. Yazgan, 2021. XIX. yüzyılın ilk yarısında Tefenni kazasında yerleşme ve nüfus; E. Oruç, 2022. XIX. yüzyılın ilk yarısında Karaağaç-ı Gölhisar kazasında (Acıpayam) nüfus; C. Yücedağ, 2022. XIX. yüzyılın ilk yarısında Bucak ve Kızılkaya kazalarında nüfus) alanındadır.

Sonuç ve Değerlendirme

Türkiye'deki tarihi coğrafya araştırma yöntemlerinin uygulanışına bakıldığında Bassin ve Berdoulay, (2004) tarafından ortaya konulan 1900-1950 arası döneme karşılık geldiği dikkati çeker. Bu noktada özellikle yatay kesit, genetik tarihi coğrafya ve beşeri coğrafya olarak tarihi coğrafyanın ciddi temsili olduğu belirtilebilir. Ayrıca tarihi coğrafya araştırmalarında varlığını sürdüren ve dolayısıyla da hala izleri çeşitli araştırmalarda görülebilen yeniden inşa, tarihi peyzaj ve çevresel etkileşim konularını içeren çalışmalar da söz konusudur.

Tarihsel değişim ve gelişim sürecine odaklanan çalışmalara İ. Yiğit tarafından gerçekleştirilen kaybolan, yeni kurulan, nitelik değiştiren köyleri ele aldığı doktora tezi buradan hareketle

ürettiği yayınlar; M. Bayartan'ın "Osmanlı'dan Günümüze Kütahya Şehrinin Yapı Taşları: Mahalleler" başlıklı çalışması ve O. Gümüşçü'nün "Osmanlıdan Cumhuriyete Geçiş ve Cumhuriyetin İlk Yıllarında Türkiye de Halk Sağlığı" araştırması örnek olarak verilebilir.

Beşeri coğrafya olarak tarihi coğrafya bağlamında aktörler tarafından gerçekleştirilen şehir, yerleşme (O. Gümüşçü, 2019. Türk İskan Sistemi; M. Bayartan, 2005. "Osmanlı Şehirlerinde Bir İdari Birim: Mahalle"), nüfus (İ. Yiğit, 2020. "Burdur ve Çevre Kazalarda Nüfus (1834)"), ekonomi (M. Bayartan, (2008), "XIX. Yüzyılda Osmanlı Madenlerinin Coğrafi Dağılışı"), sanayi (İ. Yiğit, Z. Ç. Yazgan 2021. "Osmanlı Dönemi Bir Sanayi İşletmesi Olarak Değirmenler: Tosya Nahiyesi Örneği (1578/1579)"), tarım (İ. Yiğit, C. Yücedağ, 2020. "XIX. Yüzyıl Anadolu'sunda Tarımsal Ürün Çeşitliliği") vb. çalışmalar ise oldukça zengin bir örnek grubu oluşturur.

Yatay kesit yaklaşımının da Türkiye'de yapılan tarihi coğrafya çalışmalarında uygulandığı görülür. Özellikle O. Gümüşçü 16.Yüzyıl Larende (Karaman) Kazası'nda Yerleşme ve Nüfus "Deforastation in Sixteenth Century Anatolia: The Case Study of Hüdavendigar Sancak"; Bayartan'ın *XIX. Yüzyılda Kütahya Şehrinin Tarihi Coğrafyası*, "XIX. Yüzyılda Osmanlı Madenlerinin Coğrafi Dağılışı"; İ. Yiğit, Temettuat defterlerine göre XIX. yüzyılda Beyşehir'in Beşeri ve Ekonomik Coğrafyası, XVI-XX. Yüzyıllarda Anadolu'da Kaybolan Yerleşmeler: Manisa-Konya Örneği, "XVI Yüzyıldan Günümüze Tosya Şehri ve Kırsalında Su Değirmenleri Tespit Süreç ve Değişim" vb. eserler belirtilebilir.

Sonuç olarak Türkiye'deki aktörlerin bölgesel coğrafya (idiografik) bakış açısı, geçmiş mekanın yeniden inşası, kaynak tanıtımı ve kullanımı, tarihi coğrafyanın teorik yapısına ilişkin eserler kaleme almak suretiyle 1900-1950 yılları arasındaki tarihi coğrafya araştırma yöntemlerine büyük ölçüde karşılık gelen araştırmalar yaptığı görülmektedir. Tam bu noktada ülkemizde yeni yeni gelişme gösteren tarihi coğrafyanın temsil ve uygulamalar bağlamında alınması gereken çok uzun bir yol olduğu da belirtilmelidir. Ancak burada şu husus ta belirtilmelidir ki o da 20. yüzyılın ikinci yarısında başlayan çok paradigmalı coğrafya pratiğine koşut tarihi coğrafya sahasında da dünyada ortaya çıkan araştırma yöntemlerine uygun çalışmalar gerçekleştirme gibi bir ödev bulunmaktadır. Öncelikle bu çalışmaları bilmek, pratik etmek ve hepsinden önemlisi de alana yeni giren araştırmacılara tarihi coğrafyanın bu yönünü göstererek destek olmak, ön açmak ve cesaretlendirmek aktörlerin önemli bir sorumluluğudur.

Kaynakça

Arı, Y. (2014). Bilim, Araştırma ve Coğrafi Araştırma Yöntemleri. İçinde. Y. Arı & İ. Kaya (Edt.), Coğrafya Araştırma Yöntemleri (s. 1-17), Balıkesir: Coğrafyacılar Derneği.

Bassin M. ve Berdoulay, V. (2004). Historical Geography: Locating Time in the Spaces of Modernity. In A. G. Benko & U. Strohmayer, (Eds.), *Human Geography* (pp. 64-82), Edward Arnold.

Gümüşçü, O. ve Yiğit, İ. (2023). *Mekan, Yöntem ve Teknikleriyle Tarihi Coğrafya.* İstanbul: Yeditepe Yayınevi.

Jager, H. (1969). *Historische Geographie*. Georg Westermann. Braunschweig, (pp. 11-14).

Newcomb, R. M. (1969). Twelve Working Approaches to Historical Geography. (pp. 30-48), *Yearbook of the Association of Pacific Coast Geographers, 31*.

Türkdoğan, O. (1989). *Bilimsel Değerlendirme ve Araştırma Metodolojisi*. İstanbul: M.E.B. Yayınları.

OSMAN GÜMÜŞÇÜ YAYINLAR

Makaleler

Gümüşçü, O. & Balcıoğulları, A. (2021). Osmanlı Beyliği'nin Kurucusunun İsmi Meselesi Üzerine, *TDK Belleten,* 71(87), s. 87-109.

Gümüşçü, O. (2019). Türkiye'de Tarihi Coğrafya Literatürü, *TALİD*, 17(33), s. 105-156.

Gümüşçü, O. (2018). Tarihi Coğrafya ve Kültürel Miras, *Erdem*, (75), s. 99-119, Ankara.

Yiğit, İ. & Gümüşçü, O. (2017). Kayıp Köylere Mekansal Bakış: XVI-XX. Yüzyıl Konya Çevresi Örneği, *Kebikeç İnsan Bilimleri İçin Kaynak Araştırmaları Dergisi*, (44), s. 323-338.

Gümüşçü, O. (2017). Tarihi Coğrafya Yayın Değerlendirmesi Üzerine, *Bilig*, (81), s. 323-335.

Erdoğan Özünlü E. & Gümüşçü, O. (2016). Osmanlı İmparatorluğu'nda İç Göç Aktörleri Olarak Çift-Bozanlar, *TODAİE Amme İdaresi Dergisi*, 49/1, s. 29-56.

Gümüşçü, O. & Erdoğan Özünlü, E. (2016). Osmanlı İmparatorluğu'nda Resm-i Çifti Yeniden Düşünmek, *Ege Üniversitesi Tarih İncelemeleri Dergisi*, XXXI(1), s. 175-215.

Gümüşçü, O., Uğur A. & Aygören, T. (2014). Deforestation in Sixteenth Century Anatolia: The Case Study of Hüdavendigar Sancak, *Belleten*, (281), s. 167-199.

Gümüşçü, O. (2012). Türkiye Tarih Atlası Çalışmaları, *Belleten*, (275), s. 261-322.

Gümüşçü, O. (2010). Siyasi Coğrafya Açısından Sınırlar ve Tarihi Süreç İçerisinde Türkiye'de Sınır Kavramı, *Bilig*, (52), s. 79-104.

Gümüşçü, O. & Kodal, T. (2008). Milli Mücadeleyi Destekleyen ve Bilinmeyen Bir Kaynak: Anadolu, *Erdem*, (52), s. 137-182.

Gümüşçü, O. (2008). The Ottoman Tahrir Defters as a Source for Historical Geography, *Belleten*, (265), pp. 911-941.

Gümüşçü, O. (2007). The Concept of Village Boundary in Turkey from the Ottoman Times to Present, *Archivum Ottomanicum*, (24), pp. 37-60.

Gümüşçü, O. (2004). International Migrations in Sixteenth Century Anatolia, *Journal of Historical Geography,* 30(2), pp. 231-248.

Gümüşçü, O. (1999). Milli Mücadele Dönemi Türkiye Coğrafyası İçin Bilinmeyen Bir Kaynak: Türkiye'nin Sıhhi-İçtimai Coğrafyası, *Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi,* (45), s. 939-968.

Kitap ve kitap bölümleri

Gümüşçü, O. & Yiğit, İ. (2023). *Mekan, Yöntem ve Teknikleriyle Tarihi Coğrafya*, İstanbul: Yeditepe Yayınevi.

Gümüşçü, O. (2022). *Osmanlı Beyliği'nin Kuruluşu, Eşitler Arasında Birinci Olmak*, İstanbul: Yeditepe Yayınevi.

Gümüşçü, O., & Top Yılmaz S. (2021). *Çevre Tarihi*, İstanbul: Yeditepe Yayınevi.

Gümüşçü, O., & Demir, A., & Erdoğan Özünlü, E. (2020). *Türkiye'nin Kayıp Köyleri,* İstanbul: Yeditepe Yayınevi.

Gümüşçü, O. (2019). *Türk İskan Sistemi*, İstanbul: Yeditepe Yayınevi.

Gümüşçü, O. (2018-2021). *Kaynaklarıyla Tarihi Coğrafya*, İstanbul: Yeditepe Yayınevi.

Gümüşçü, O., & Şenkul, Ç., & Yılmaz, H. H. (2014-2021). *Temelleri, Gelişimi ve Yapısıyla Tarihi Coğrafya*, İstanbul: Yeditepe Yayınevi.

Gümüşçü, O., & Yiğit İ., & Top Yilmaz S., (2013-2021). *Türkiye'nin Beş Bin Yılı*, İstanbul: Yeditepe Yayınevi.

Gümüşçü, O. (2013-2018 Edt.). *Tarihi Coğrafya,* Anadolu Üniversitesi, Eskişehir: Açık Öğretim Fakültesi Yayını,

Gümüşçü, O. (2012, 2017, 2020, 2022). *Coğrafya Davet*, İstanbul: Yeditepe Yayınevi.

Gümüşçü, O. (2006-2010-2014-2016). *Tarihi Coğrafya*, İstanbul: Yeditepe Yayınevi.

Gümüşçü, O., & Balcıoğulları, A. (2005, 2006). *Coğrafya'ya Giriş*, Ankara: Bilge Yayınevi.

Gümüşçü, O., & Çınar, H. (2004). Gicik ve Peçenek'ten Altınova'ya Bir Beldenin Oluşum Öyküsü, Ankara: Bilge Yayınevi.

Çınar, H., & Gümüşçü, O. (2004). *Osmanlı'dan Cumhuriyet'e Çubuk Kazası*, Ankara: Bilge Yayınevi.

Gümüşçü, O. (2001). *Tarihi Coğrafya Açısından Bir Araştırma: XVI. Yüzyıl Larende (Karaman) Kazasında Yerleşme ve Nüfus*, Ankara: Türk Tarih Kurumu Yayını.

Bildiriler

Gümüşçü, O. (2017). Kâtip Çelebi'nin Türk Coğrafya Tarihindeki Yeri Üzerine, *Uluslararası Katip Çelebi Araştırmaları Sempozyumu Bildirileri,* s. 243-264, İzmir: İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Yayını.

Gümüşçü, O. (2016). Osmanlı Avarız Tahrirlerinin Güvenilirliği Üzerine, *International New Tendencies Congress in Ottoman Researches,* October 7-9, Proceeding Book, (Edt. A. Aköz & D. Yörük & H. Muşmal), s. 443-468, Sarajevo.

Gümüşçü, O. & Yiğit, İ. (2015). Karamanoğlu Beyliği Atlası, *Uluslararası Orta Anadolu ve Akdeniz Beylikleri Tarihi, Kültürü ve Medeniyeti Sempozyumu II*, *Karamanoğulları Beyliği,* 23-25 Ekim 2015, Karaman.

Yiğit, İ., & Gümüşçü, O. (2014). Türkiye İskan Tarihinde Önemli Bir Problem: Kaybolan Yerleşmeler, *XVII. Türk Tarih Kongresi, Kongreye Sunulan Bildiriler*, (s. 1265-1288), 15-17 Eylül 2014, Ankara.

Gümüşçü, O., & Arıkan, A. (2010). Türkiye Tarih Atlası Çalışmaları, *XVI. Türk Tarih Kongresi, Kongreye Sunulan Bildiriler,* 4, 2, s. 1037-1050, Ankara.

Gümüşçü, O., & Önger, S. (2009). Osmanlı'da Tarih Dersi Eğitiminde Kullanılan Yeni Bir Unsur: Tarih Atlasları, *100. Yılında II. Meşrutiyet, Gelenek ve Değişim Ekseninde Türk Modernleşmesi Uluslararası Sempozyumu Bildiriler*, (s. 303-319), İstanbul.

Gümüşçü, O. (2002). Osmanlı Mufassal Tahrir Defterlerinin Türkiye'nin Tarihi Coğrafyası Bakımından Önemi, *XIII. Türk Tarih Kongresi, Kongreye Sunulan Bildiriler*, (III. cilt, III. kısım, s. 1321-1337), Ankara.

Yönetilen Dr. Tezleri

Top Yılmaz, S. (2023). Türkiye Toponimisi, Çankırı Karatekin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çankırı.

Yiğit, İ., (2018). XVI-XX. yüzyıllarda Anadolu'da kaybolan yerleşmeler: Manisa-Konya örneği, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyonkarahisar.

Yönetilen Yl. Tezleri

Kesgin H. (2021), Kalecik (Ankara) ve Söke (Aydın) ilçelerinde karşılaştırmalı arazi kullanımı ve planlama önerileri, Çankırı Karatekin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çankırı.

Akay Bozdoğan, E. (2019). İdrîsî'nin Nüzhetü'l-Müştâḳ Fi'ĥtirâḳı'l-Afâḳ adlı eserinin batı literatürüne göre değerlendirilmesi, Çankırı Karatekin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çankırı.

Engiz N. (2019). Osmanlı kroniklerine göre Türkiye iklimi, Çankırı Karatekin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çankırı.

Bengiç, G. (2008). İlköğretim 6. ve 7. Sınıf Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri ile Soysa Bilgiler Dersindeki Başarıları Arasındaki İlişki, Pamukkale Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Denizli.

MEHMET BAYARTAN YAYINLAR

Makaleler

Zayım, M., & Bayartan, M., & Kahraman, M. (2022). Değişen Turizm Algısında Kamp/Karavan Turizmi: Demre Örneği. *Coğrafya Dergisi*, (2)45, 215-227.

Kaya, D. S., & Bayartan, M. (2020). Economic And Social Structure Of Bolu In The 19th Century. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 13(70) 278-291.

Bayartan, M. (2009). "Osmanlı'dan Günümüze Kütahya Şehrinin Yapı Taşları: Mahalleler". *İstanbul Üniversitesi Coğrafya Dergisi*, Sayı:18, 57-70, İstanbul.

Bayartan, M. (2009). Ütopyalarda Coğrafi Mekan. *Sosyoloji Dergisi (İstanbul Üniversitesi)*, 3(18).69-95.

Bayartan, M. (2008). "Osmanlı Şehirlerinde Vakıflar ve Vakıf Sisteminin Şehre Kattığı Değerler". *Osmanlı Bilimi Araştırmaları*, Cilt:10, Sayı:1, 157-175, İstanbul.

Bayartan, M. (2008). XIX. Yüzyılda Osmanlı Madenlerinin Coğrafi Dağılışı. *Osmanlı Bilimi Araştırmaları*, Cilt:10, Sayı:1, 137-155, İstanbul.

Bayartan, M. (2008). Şehir Fonksiyonları Açısından Kütahya Çiniciliği. *İstanbul Üniversitesi Coğrafya Dergisi*, (17).37-45.

Bayartan M. (2007). Kentsel Fonksiyonlar, Özel Fonksiyonların Kentsel Gelişime Etkileri ve Trabzon Örneği. *Uluslararası Karadeniz İncelemeleri Dergisi*, (1) 123-135.

Bayartan, M. (2005). "Osmanlı Şehirlerinde Bir İdari Birim: Mahalle". *İstanbul Üniversitesi Coğrafya Dergisi*, Sayı:13, 93-107, İstanbul.

Bayartan, M. (2005). "Tarihi Coğrafya Çalışmaları Açısından Şehir ve Osmanlı Şehri". *İstanbul Üniversitesi Coğrafya Dergisi*, Sayı:13, 85-92, İstanbul.

Bayartan, M. (2001). Türkiye Ziraatinde Yeni Bir Uygulama "Damla Sulama Sistemi". *İstanbul Üniversitesi Coğrafya Dergisi*, (9),139-160.

Kitap ve Kitap Bölümleri

Bayartan, M. & Sarıusta, F., (2022). *Seyyahların Kaleminden Edirne*. İçinde. T. A. Ertek (Edt.) Edirne (s. 289-312). İstanbul: Türk Coğrafya Kurumu Yayını.

Bayartan, M. (2021). *Tarihi Coğrafya*. İçinde. Y. Saraç (Edt.), Sosyal Bilimler Ansiklopedisi (s. 228-229). Ankara: TÜBİTAK Yayını.

Bayartan, M. (2021). Şehir Planlama Geçmişi ve Şehir Sınıflandırmalarına Göre Türkiye Şehirleri, Doğu Kütüphanesi, İstanbul.

Zayım M. & Bayartan, M. (2018). *Transportation Systems and Location, Historical Development, and Potential of The Derince Port*. İçinde. T. Çetin & L. Dumitrache & H. Kara & M. Mulalic & L. Selendili (Eds.), New Horizons in Social Sciences, (pp465-484) Riga: Lambert Acacemic Publishing.

Bayartan, M. (2018). *Tarihi Coğrafya*. İçinde. M. Doğan & Ö. Sertkaya Doğan (Edt.), Beşerî ve Ekonomik Coğrafya (s. 147-159). İstanbul: Nobel Yayınları.

Bayartan, M. (2018). *Tarihi Coğrafya: Mekân*. İçinde. O. Gümüşçü (Edt.), Tarihi Coğrafya (s. 165-176). Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayını, 165-176, Eskişehir.

Bayartan, M. (2018). *Türkiye Turizminin Tarihi ve Mimari Kaynakları*. İçinde. Ö. Sertkaya Doğan & E. Duran (Edt.), Türkiye Turizm Coğrafyası (s. 293-316), Çanakkale: Paradigma Yayınları.

Bayartan, M. (2017). *Saray'ın Yerleşme Özellikleri*. İçinde. Ö. Sertkaya Doğan (Edt.), Memleket Pusulası-Saray (s.157-218). Tekirdağ: Ant Yayınları.

Bayartan, M. (2016). *Kapaklı'da Yerleşme Özellikleri*. İçinde. S. Balcı Akova (Edt.), Memleket Pusulası (s. 1-14), Tekirdağ: Ant Basım.

Bayartan, M. (2014). *Osmanlı Şehirleri*. İstanbul: Akademi Titiz Yayınları.

Bayartan, M. (2014). *Socio-Economic Situation Of Armutlu in The Midst Of The 19th Century (1844)*. In A. A. Efe & T., T. Onay & I. Sharuho & E. Atasoy & M. Bayartan (Eds.), Urban And Urbanization (pp. 361-373). Sofia: St. Kliment Ohridski University Press.

Bayartan, M. (2014). *The Life And Works Of Prof. Dr. Süha Göney.* In A. A. Efe & T., T. Onay & I. Sharuho & E. Atasoy & M. Bayartan (Eds.), Urban And Urbanization. Sofia: St. Kliment Ohridski University Press.

Emeksiz, P., & Bayartan, M. (2014). *Investigating The Female Suicides In Kars Province In The Novel "Snow" With Specific Reference To The Notion Of Authority.* In A., R. Efe & T., T. Onay & I. Sharuho & E. Atasoy & M. Bayartan (Eds.), Urban And Urbanization (pp. 406-415). Sofia: St. Kliment Ohridski University Press.

Bayartan, M. (2013). *Foundations In The Ottoman Urban Culture*. In A. R. Efe & R. Mazbaev & Z. Kostova & N. Sam & V. Çalışkan & M. Bayartan & E. Atasoy (Eds.), The Science And Education At The Begining Of The 21st Century In Türkiye (pp. 489-495). Sofia: St. Kliment Ohridski University Press.

Bayartan, M, & Top, S. (2013), *Tarihi Coğrafya: Mekân ve Mekânın Yeniden İnşası*. İçinde. O. Gümüşçü (Edt.), Tarihi Coğrafya (s. 166-189). Eskişehir: Anadolu Üniversitesi AÖF Yayını.

Balcı Akova, S., & Bayartan, M., & Akova İ. (2013). *Yalova'da Kırsal Alanlarda Kalkınma İmkanları ve Sürdürülebilirlilik.* İçinde. M. Bayartan (Edt.), Prof. Dr. Süha Göney'e Armağan (s. 51-105). İstanbul: İstanbul Üniversitesi.

Bayartan, M. (2013). *İbn Haldun'da Şehir Anlayışının Coğrafi Açıdan Değerlendirilmesi*. İçinde. M. Bayartan (Edt.), Prof. Dr. Süha Göney'e Armağan (s. 365-380). İstanbul: İstanbul Üniversitesi.

Akova, İ., & Bayartan, M. (2013). *Energy in Turkey Its Importance As A Secondary Energy Sources.* In A. The Science And Education At The Begining Of The 21st Century in Turkey (pp. 514-528). Sofia: St. Kliment Ohridski University Press.

Bayartan M. (2012). *Place Of Aydın In Traditional Turkish Urban System*. In A. R. Efe & E. Atasoy (Eds.), Education And Science In a Globalizing World: A Case Study Of Türkiye (pp. 246-262). Sofia: Paradigma.

Bayartan M. (2011). *The Place Of Skopje In Ottoman Urban Culture*. In A. D. Ekinci, vd. (Eds.), Balkan Studies I, Geography&Geostrategy (pp. 474-487). Skopje: Cyril And Methodius University Skopje-Macedonia.

Göney, S., & Bayartan, M. (2010). *İstanbul ve Çevresinde Devreden ve Yokolan Coğrafya*. İçinde. F. Başar (Edt.), Kültürler Başkenti İstanbul (s. 548-559). İstanbul: Türk Kültürüne Hizmet Vakfı.

Bayartan, M. (2006). *Türkiye'de Tarihi Coğrafya Araştırmaları Açısından Osmanlı Yıllıklarının (Salname) Değerlendirilmesi.* İçinde. A., Eğribel & U. Özcan (Edt.), Sosyoloji ve Coğrafya, Prof. Dr. Süha Göney ve Prof. Dr. Sabahattin Güllü'ye Saygı Kitabı (s. 602-610). Türk Sosyolojisi Araştırmaları Sosyoloji Yıllığı-Kitap 15, Kızılelma.

Bildiriler

Bayartan, M. (2020). Temettuat Kayıtlarına Göre Beykoz'un Tarihî Coğrafyası, Beykoz 2020 Sempozyumu, İstanbul, Türkiye, (27- 29 Kasım 2020), s. 229-246.

Bayartan, M. (2020). Beykoz Şehri, Beykoz 2020 Sempozyumu, İstanbul, Türkiye, (27- 29 Kasım 2020), s. 627-641

Bayartan, M., & Zayım, M. (2020). Şehir-Üniversite İlişkisi, Şehir Fonksiyonları Açısından Üniversite Şehirleri: Kırklareli Üniversitesi Örneği, Uluslararası Sosyal Bilimler ve Eğitim Bilimleri Sempozyumu, İstanbul, Türkiye, (22- 23 Şubat 2020), s.367-369.

Bayartan, M. (2010). İnsan-Zaman-Mekân Bağlamında Şehirler, 1. Milletlerarası Şehir Tarihi Yazarları Kongresi, Ankara, Türkiye, (5- 07 Kasım 2010), s. 228-233.

Bayartan, M. (2002). Kentsel Fonksiyonların Ortaya Konmasında ve Değerlendirilmesinde Coğrafi Bilgi Sistemlerinin Kullanımı, Coğrafi Bilgi Sistemleri Bilişim Günleri, İstanbul, Türkiye, 30- 31 Ekim 2002, s. 1-12.

Bayartan, M. (2002). Eğitim Kurumlarında Toplam Kalite Yönetimi'nin Uygulanmasında, Kurum Çevre İlişkisi Açısından Coğrafyacı Kimliği, Coğrafya Kurultayı, Ankara, Türkiye, (9- 12 Temmuz 2002), s. 343-439.

Yönetilen Dr. Tezleri

Zayım, M. (2023). Antik Dönem Likya Bölgesi ve Şehirlerinin Coğrafi Açıdan Değerlendirilmesi, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Kazel, E. (2021). Türkiye'nin Siyasi Coğrafyası Açısından Sınırlar, Gümrükler ve Güvenlik Sorunları: Batı Kara Hudutlarımız, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Kaya, D. S. (2019). XIX. Yüzyılda Bolu Şehrinin Tarihi Coğrafyası, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Yönetilen YL Tezleri

Alan, D. (2021). Beyoğlu'nun Şehirsel Gelişimi ve Mekânsal Özellikleri, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Yıldız, R. (2021). Pendik Şehir Coğrafyası, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Talu Y. R. (2019). Şehirleşme ve Mekânsal Gelişim: Serdivan Örneği, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Çınar, A. Ö. (2019). Levant Havzasında Bulunan Doğal Gaz Kaynaklarının İsrail – Ürdün İlişkilerine Etkileri, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Çakır M. (2019), Yerel Yönetimlerde Coğrafi Bilginin Kullanımı, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Bilgi, F. (2017). Sultanbeyli'de Şehirsel Gelişim, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Zayım, M. (2017). Derince şehir coğrafyası, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Kazel, E. (2014). Yalova Şehir Coğrafyası, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Demirci, M. (2011). İstanbul Limanları, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Yücetepe, S. İ. (2010). Suşehri Ovası'nın Ziraat Hayatı, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

İLKER YİĞİT YAYINLAR

Makaleler

Yazgan, Z. Ç., & Yiğit İ., (2023). Tarihi Yerleşme Coğrafyası Çalışmalarında Coğrafi Bilgi Sistemleri: XIX. Yüzyıl Tefenni Kazası Örneği, *Göç ve İskan Araştırmaları Dergisi, 1*(1), 111-128.

Yiğit, İ., & Yazgan Z. Ç., (2023). XVI. Yüzyıldan Günümüze Tosya Şehri ve Kırsalında Su Değirmenleri: Tespit, Süreç ve Değişim, *Stratejik ve Sosyal Araştırmalar Dergisi, 7*(1), 71-95.

Yiğit, İ. (2020). Burdur ve Çevre Kazalarda Nüfus (1834), *Doğu Coğrafya Dergisi (44)*, 13-30.

Yakar, M., & Yiğit İ. (2022). Tarihi Nüfus Coğrafyası: 19. Yüzyıl İlk Yarısında Hamid Sancağı Yalvaç Kazasında Nüfusun Yaş Yapısı ve Yaşlanma Düzeyi, *Ege Coğrafya Dergisi, 31*(2), 233-253.

Yiğit, İ., & Yazgan, Z. Ç. (2021). Osmanlı Dönemi Bir Sanayi İşletmesi Olarak Değirmenler: Tosya Nahiyesi Örneği (1578/1579), *Erdem (81)*, 175-200.

Yiğit, İ., & Yakar, M. (2021). Tarihi Bir Kaynak Olarak XIX. Yüzyıl Nüfus Defterlerindeki Yabanciyân Kayıtlarının Göç Araştırmalarındaki Yeri: Isparta ve Çevre Kazalar Örneği, *Ege Coğrafya Dergisi, 30*(2), 247-263.

Yiğit, İ. (2020). Kütahya ve Çevresinde Osmanlı Dönemi Aile Yapısı: Tereke Kayıtları Üzerinden Bir Değerlendirme, *Zeitschrift für die Welt der Türken (Journal of World of Turks), 12*(3), 135-1150.

Gümüşçü, O., & Yiğit İ. (2020). Toponimiye Mührünü Vuran Selçuklular: 1/200.000 Ölçekli Türkiye Topografya Haritalarındaki Han ve Kervansaray Adlı/Ekli Yer ve Yerleşme İsimleri Üzerinden Bir Değerlendirme, *Selçuklu Medeniyeti Araştırmaları Dergisi (5),* 97-109.

Yiğit, İ., & Yücedağ, C. (2020). XIX. Yüzyıl Anadolu'sunda Tarımsal Ürün Çeşitliliği. *Doğu Coğrafya Dergisi, 25(43)*, 209-236.

Yiğit, İ., & Oruç, E. (2020). Osmanlı Anadolu'sunda Eşkıyalık ve Mekân (1565-1566): 5 Numaralı Mühimme Defteri üzerinden Bir Değerlendirme, *Ege Coğrafya Dergisi, 29*(1), 29-43.

Yiğit, İ. (2020). Hamid-ili'nde Ulaşım Sistemi ve Zaviyeler, *Vakıflar Dergisi (54)*, 59-86.

Yiğit, İ. (2020). 1925 Yılında Isparta Vilayetinde Konar-Göçerlerin İskanı, *Türk Coğrafya Dergisi (75)*, 33-40.

Yiğit, İ. (2019). Anadolu Kırsalında Göçün Dünkü (XVI-XX. Yüzyıl) Yapısı: Manisa ve Konya Çevresi Üzerinden Bir Göç Okuma Denemesi, *Erdem (76)*, 205-244.

Yiğit, İ. (2019). Çankırı Şehrinin Mekansal Gelişimi. *International Journal of Geography and Geography Education (39)*, 203-220.

Yiğit, İ., & Yazgan Z. Ç. (2019). Temettuat Defterlerine Göre XIX. Yüzyılda Ortakçılık: Beşkonak Nahiyesi Örneği, *Zeitschrift für die Welt der Türken (Journal of World of Turks), 11*(3), 291-314.

Yiğit, İ. (2017). XVI. Yüzyıl Türkiye`sinde Ahi Adlı Yerleşmeler, *Zeitschrift Für Die Welt Der Türken/Journal of World of Turks, 9*(3), 251-267.

Yiğit, İ., & Salan, M. (2013). XVI. Yüzyıl Çerkeş Kazası Köylerinin Lokalizasyonu ve Toponimik Analizi, Turkish Studies- International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic, 8(6), 959-973.

Yiğit, İ. (2013). XVI. Yüzyıl Türkiyesi'nde Ahi Adlı Zaviyelerin Dağılışı, Turkish Studies - International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic, 8(5), 959-973.

Yiğit, İ., & Kaya, Z., & Gölge, S., & Şengül, E., & Kök, R. (2013). Ortaçağ Avrupa Düşüncesinde Dünya İmajı T O Haritaları, *International Journal Social Science Research, 2*(2), 78-112.

Yiğit, İ. (2017). İskandaki Kararsızlık: Doğal Afetler ve Kaybolan Yerleşmeler (XVI-XX. Yüzyıl Manisa-Konya Çevresi Örneği), *Hacettepe Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi* (26), 329-364.

Yiğit, İ., & Gümüşçü O. (2017). Kayıp Köylere Mekansal Bakış: XVI-XX. Yüzyıl Konya Çevresi Örneği, *Kebikeç İnsan Bilimleri İçin Kaynak Araştırmaları Dergisi (44),* 323-338.

Taş, B., & Yiğit, İ. (2011). Tanzimat'tan Cumhuriyet'e Beyşehir Kazası'nda Nüfus. *Atatürk Araştırmaları Merkezi Dergisi (ATAM)*, 27(81), 489-532. (Kontrol No: 2582621)

Yiğit, İ., & Ataol, M., & Dinç, A. (2011). Coğrafya Bölümlerindeki CBS Eğitimi ve CBS'nin Gerekliliği, *Marmara Coğrafya Dergisi* (24), 312-331.

Kitap ve Kitap Bölümleri

Gümüşçü, O., & Yiğit, İ. (2023). *Mekan, Yöntem ve Teknikleriyle Tarihi Coğrafya*, İstanbul: Yeditepe Yayınevi.

Yiğit, İ. (2023). *Depremler ve Tahribat*. İçinde Y. Küçükdağ & K. Özcan & C. Arabacı (Edt.), Konya İli ve İlçelerinin Tarihî Süreç Çerçevesinde Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği, Ankara: T.C. Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı Yayını.

Yiğit, İ. (2023). *Su Kaynakları Kullanımı ve Denetimi*. İçinde Y. Küçükdağ & K. Özcan & C. Arabacı (Edt.). Konya İli ve İlçelerinin Tarihî Süreç Çerçevesinde Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği, Ankara: T.C. Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı Yayını.

Yiğit, İ., (2023). *Kaybolan Köyler ve Ayanlar: Manisa Kazasında Karaosmanoğulları Örneği*. İçinde Büyük Zaferin 100. Yılı Anısına Eğitim Bilimleri ve Sosyal Bilimler Üzerine Değerlendirmeler, Eğitim Bilimleri. Ankara: Türk Eğitim Sen Yayınları.

Yiğit İ., (2021). *Osmanlı Mülkünün Tarihi Coğrafyası*, İstanbul: Yeditepe Yayınevi.

Gümüşçü, O., & Yiğit, İ., & Top, Yilmaz S., (2013-2021). *Türkiye'nin Beş Bin Yılı*, İstanbul: Yeditepe Yayınevi.

Yiğit, İ., (2021), *Şehrin Sokaklarında 'Dün'ü Aramak ya da Burdur Şehrinde Keşif Yolculuğu*. İçinde Ş. Güngör & F. Adıgüzel (Edt.). Kent Araştırmaları, Ankara: Literatür Academia.

Yiğit, İ., (2020), *Çerkeş Nahiyesinde Yaylaklar ve Yaylakların Tasarruf Durumları (1579)*. S. Birinci & Ç. K. Kaymaz (Edt.). Coğrafi Perspektifle Dağ ve Dağlık Alanlar (Sürdürülebilirlik-Yönetim-Örnek Alan İncelemeleri), Kriter Yayınevi.

Yiğit, İ. (2018). *The Temettuat Books as a Source of Historical Geography and the Place of Temettuat Books in the Historical Migration Studies*. In A. T. Çetin, & L. Dumitrache, & H. Kara, & M. Mulalıc, & L. Selendılı (Eds.), New Horizons in Social Sciences. LAP Lambert Academic Publishing.

Yiğit, İ. (2018). *Geçmiş Mekanın Yeniden İnşası*. İçinde. O. Gümüşçü (Edt.), Tarihi Coğrafya (s. 190-221). Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Yayınları.

Yiğit, İ. (2018). *Tarihi Coğrafyanın Doğası*. İçinde O. Gümüşçü (Edt.), Tarihi Coğrafya (s. 54-81). Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Yayınları.

Yiğit, İ. (2017). *Konya ve Çevresinde Bizans`tan Türklere İntikal Eden Yer ve Yerleşme Adları*. İçinde. A. Aköz & D. Yörük (Edt.), Konya Araştırmaları Göç ve İskan. Tablet Yayınevi.

Yiğit, İ. (2016). *Divan.* İçinde. Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi. Türkiye Diyanet Vakfı.

Yiğit, İ. (2013). Araştırma Yöntemleri ve Süreci. İçinde. O. Gümüşçü (Edt.), Tarihi Coğrafya. Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi.

Bildiriler

Ünal, F. T. & Yiğit İ., (2022). İstanbul'da Gecekondulaşmanın Dünü: Bir Osmanlı Belgesinin Düşündürdükleri, *TÜCAUM 2022 Uluslararası Coğrafya Sempozyumu*.

Özen, H., B., & Yiğit, İ., (2022). Kadın Evlilik Göçlerinin Dünü: 19. Yüzyıl Kastamonu Örneği, *TÜCAUM 2022 Uluslararası Coğrafya Sempozyumu*.

Yiğit, İ. (2020). İlim için Yolu Gurbete Düşenler: Burdur Medreseleri Üzerinden XIX. Yüzyılda Eğitim Göçüne Bakmak, "2020 Bilge Tonyukuk Anısına" *Uluslararası Türk Dünyası Eğitim Bilimleri ve Sosyal Bilimler Kongresi* (12-15 Kasım 2020), 1(1), 111-111.

Yiğit, İ. (2018). Hamid-ili'nin Türkleşmesine Toponimik Bakış, *Uluslararası Orta Anadolu ve Akdeniz Beylikleri Tarihi, Kültürü ve Medeniyeti Sempozyumu-V Hamitoğulları Beyliği*, s. 52-53.

Yiğit, İ. (2018). İskan Tarihi Çalışmalarında Arazi Araştırmasının Önemi: XVI. Yüzyıl Manisa-Konya Kazası Örneği, *XVII. Türk Tarih Kongresi*, 4, s. 1391-1410.

Yiğit, İ. (2018). Konar-Göçer Bir Topluluğun Son Durağı Antalya: Köseler Cemaati (XIX. Yüzyıl-Günümüz), *Uluslararası Antalya Kongresi*.

Yiğit, İ. (2018). Tarihi Göç Çalışmalarında Bir Veri Kaynağı Olarak Mezar Taşları, *XVIII. Türk Tarih Kongresi*, 11, s. 177-189.

Yiğit, İ. (2018). Tarihi Göç Çalışmalarında Osmanlı Dönemi İstatistiki Kaynakları, *TÜCAUM 30. Yıl Uluslararası Coğrafya Sempozyumu*, s. 641-650.

Yiğit, İ. (2018). XVI. Yüzyıl Hamid Sancağı Yerleşme Düzeninin Yeniden İnşası, *II. Uluslararası Türk Dünyası Eğitim Bilimleri ve Sosyal Bilimler Kongresi,* 5, 11-20.

Yiğit, İ., & Demirtaş H. (2017). Osmanlı Dönemi Köy Sınırlarının Haritalanmasında Vakfiyeler ve Vakıf Hududnâme Defterleri, *2. Uluslararası Osmanlı Coğrafyası Arşiv Kongresi*, 1(1), 567-576.)

Gümüşçü, O., & Yiğit İ. (2016). Karamanoğulları Beyliği Atlası. *Uluslararası Orta Anadolu ve Akdeniz Beylikleri Sempozyumu-II Karamaoğulları Beyliği, 2*, 516-533.

Yiğit, İ., & Akkaya, N. (2016). Osmanlı'dan Cumhuriyet'e Çerkeş Kazası Köylerinde Nüfus, *2016 Hoca Ahmet Yesevi Yılı Anısına Uluslararası Türk Dünyası Eğitim Bilimleri ve Sosyal Bilimler Kongresi*, 4, 255-267.

Yiğit, İ., & Gümüşçü, O. (2016). İskan Sürecinde Konar Göçerler Konya ve Çevresi Örneği (XV-XX. Yüzyıllar), *Uluslararası Orta Anadolu ve Akdeniz Beylikleri Sempozyumu-II Karamanoğulları Beyliği, 2*, s. 578-599.

Yiğit, İ., & Gümüşçü, O. (2016). Manisa ve Çevresinde Salgın Hastalıkların İskana Etkisi (XVI-XX. yy.), *TÜCAUM Uluslararası Coğrafya Sempozyumu 13-14 Ekim 2016*, s. 379-391.

Yiğit, İ., & Kocabıyık, M. (2016). XIX. Yüzyıl Anadolu'sunda Tarımsal Yapı, *2016 Hoca Ahmet Yesevi Yılı Anısına Uluslararası Türk Dünyası Eğitim Bilimleri ve Sosyal Bilimler Kongresi,* s. 227-239.

Demirtaş, H., & Yiğit, İ. (2015). Saruhan Yurdunun Vatanlaşmasında Zaviyelerin Rolü, *Uluslararası Orta Anadolu ve Akdeniz Beylikleri Tarihi, Kültürü ve Medeniyeti Sempozyumu-IV Saruhanoğulları Beyliği* (5-7 Kasım 2015), s. 399-417.

Yiğit, İ., & Demirtaş, H. (2015). Saruhan'dan Osmanlı'ya İskan Devamlılığı: Manisa ve Çevresi Yerleşmeleri, *Uluslararası Orta Anadolu ve Akdeniz Beylikleri Tarihi, Kültürü ve Medeniyeti Sempozyumu-IV Saruhanoğulları Beyliği* (5-7 Kasım 2015), s. 139-156.

Gümüşçü, O., & Yiğit, İ. (2014). Anadolu İskan Sürecinde Kaybolan/Terkedilen Yerleşmeler: XVI. Yüzyıl Beyşehir Sancağı Örneği, *Uluslararası Orta Anadolu ve Akdeniz Beylikleri Tarihi, Kültürü ve Medeniyeti Sempozyumu -I, Eşrefoğulları*, s. 553-578.

Gümüşçü, O., & Yiğit, İ. (2014). XIII-XVI. Yüzyıllarda Beyşehir Çevresi Ulaşım Ağı, *Uluslararası Orta Anadolu ve Akdeniz Beylikleri Tarihi, Kültürü ve Medeniyeti Sempozyumu -I, Eşrefoğulları*, s. 543-551.

Çınar, H., & Bulut, M., & Yiğit, İ. (2013). Tarihi İpek Yolu'nun Anadolu Güzergahı, *Uluslararası İpek Yolu Kongresi ve 10. ADAM Kongresi*, s. 123-150.

Gümüşçü, O., & Yiğit, İ. (2012). Karaman'ın Kuruluş Yeri Seçimine Etki Eden Faktörler. Karaman Ulusal Kültür ve İnanç Turizmi Sempozyumu, 261(272).

Gümüşçü, O., & Yiğit, İ. (2012). XI XVI. Yüzyıllarda Cizre ve Çevresinde Ulaşım Ağı, Uluslararası Bilim, Düşünce ve Sanatta Cizre Sempozyumu, 91(98).

Gümüşçü, O., & Yiğit, İ. (2012). XIII XVI. Yüzyıllarda Alanya Sinop Bağlantı Yolu, *12. Alanya Kültür ve Tarih Sempozyumu*, s. 253-262.

Gümüşçü, O., & Yiğit, İ., (2011). XVI. Yüzyılda Batı Karadeniz Bölümünde Divanlar. *Kuzey Anadolu`da Beylikler Dönemi Sempozyumu*, s. 388-406.

Yiğit, İ., (2011). XIX. Yüzyıl Tarihi Coğrafya Çalışmaları İçin Önemli Bir Kaynak: Temettüat Defterleri, *Türk Coğrafya Kurumunun 70. Kuruluş Yılı Anısına: "UKCK-2011" Bildirileri*, 7-10 Eylül 2011, 1(1), s. 1-10.

Yönetilen YL Tezleri

Oruç, E., (2022), XIX. yüzyılın ilk yarısında Karaağaç-ı Gölhisar Kazasında (Acıpayam) Nüfus, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Coğrafya Anabilim Dalı.

Yücedağ, C., (2022), XIX. Yüzyılın İlk yarısında Bucak ve Kızılkaya Kazalarında Nüfus, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Coğrafya Anabilim Dalı.

Yazgan, Z. Ç., (2021), XIX. Yüzyılın İlk Yarısında Tefenni Kazasında Yerleşme ve Nüfus, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Coğrafya Anabilim Dalı.